Druk nr 2689

Warszawa, 8 lipca 2014 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Pani

Ewa Kopacz

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o środkach ochrony roślin.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Artura Dunina.

(-) Elżbieta Achinger; (-) Małgorzata Adamczak; (-) Joanna Bobowska; (-) Bartłomiej Bodio; (-) Krzysztof Borkowski; (-) Jerzy Borowczak; (-) Artur Bramora; (-) Jacek Brzezinka; (-) Borys Budka; (-) Renata Butryn; (-) Stanisław Chmielewski; (-) Marian Cycoń; (-) Zofia Czernow; (-) Artur Dunin; (-) Joanna Fabisiak; (-) Jerzy Fedorowicz; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Elżbieta Gapińska; (-) Lidia Gądek; (-) Artur Gierada; (-) Czesław Gluza; (-) Tomasz Głogowski; (-) Marek Gos; (-) Rafał Grupiński; (-) Marek Hok; (-) Teresa Hoppe; (-) Bożena Kamińska; (-) Eugeniusz Kłopotek; (-) Magdalena Kochan; (-) Brygida Kolenda-Łabuś; (-) Agnieszka Kołacz-Leszczyńska; (-) Domicela Kopaczewska; (-) Sławomir Kowalski; (-) Iwona Kozłowska; (-) Robert Kropiwnicki; (-) Marek Krząkała; (-) Tomasz Kulesza; (-) Józef Lassota; (-) Mieczysław Marcin Łuczak; (-) Katarzyna Matusik-Lipiec; (-) Anna Nemś; (-) Dorota Niedziela; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Mirosława Nykiel; (-) Marzena Okła-Drewnowicz; (-) Paweł Papke; (-) Małgorzata Pępek; (-) Sławomir Jan Piechota; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk; (-) Józef Racki; (-) Beata Rusinowska; (-) Dorota Rutkowska; (-) Henryk Siedlaczek; (-) Waldemar Sługocki; (-) Henryk Smolarz; (-) Aleksander Sosna; (-) Franciszek Jerzy Stefaniuk; (-) Michał Stuligrosz; (-) Michał Szczerba; (-) Tomasz Szymański; (-) Teresa Świło; (-) Irena Tomaszak-Zesiuk; (-) Aleksandra Trybuś-Cieślar; (-) Piotr Walkowski; (-) Monika Wielichowska; (-) Zbigniew Włodkowski; (-) Ryszard Zawadzki; (-) Wojciech Ziemniak; (-) Adam Żyliński.

PROJEKT

USTAWA

z dnia …….. 2014 r.

o zmianie ustawy o środkach ochrony roślin

Art. 1

W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. 2013, poz. 455 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 4

   1) ust 2 otrzymuje brzmienie:

   „ 2. Dokumentację dołączaną do wniosków w sprawach, o których mowa w ust. 1 przedkłada się w języku polskim lub języku angielskim.”

   2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

   „2a. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 1107/2009, przedkłada się w języku polskim lub języku angielskim.”;

2. W art. 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

   „5. Oceny ryzyka, o których mowa w ust. 2 pkt 10, sporządza się w języku polskim lub w języku angielskim.”;

3. W art.9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

   „2. Ocenę i uwagi sporządza się w języku polskim lub w języku angielskim.”;

4. art. 24 otrzymuje brzmienie:

   „1.Środek ochrony roślin wprowadzony do obrotu może pozostawać w obrocie i być stosowany po upływie terminu jego ważności przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli wyniki badań trwałości tego środka ochrony roślin, przeprowadzone przez laboratorium posiadające certyfikat dobrej praktyki laboratoryjnej wydany na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach lub uzyskany w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów

obowiązujących w tym państwie, potwierdzają jego przydatność do zastosowania zgodnie z przeznaczeniem.

2. Badania, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się na koszt zainteresowanego podmiotu, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 84 lit. c rozporządzenia nr 1107/2009.

3. Laboratorium, o którym mowa w ust. 1, wydaje dokument potwierdzający przydatność środka ochrony roślin do zastosowania zgodnie z przeznaczeniem, po upływie terminu jego ważności, zawierający w szczególności:

1) nazwę laboratorium;

2) numer dokumentu i datę jego wydania;

3) nazwę, numer partii i termin produkcji środka ochrony roślin;

4) okres, w jakim środek ochrony roślin może być wprowadzany do obrotu i stosowany, po upływie terminu jego ważności;

4. Zainteresowany podmiot przekazuje niezwłocznie do wojewódzkiego inspektora, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę tego podmiotu, kopię dokumentu, o którym mowa w ust. 3, lub kopię tego dokumentu przetłumaczonego na język polski, jeżeli dokument ten nie został sporządzony w języku polskim.

5. Zainteresowany podmiot dołącza do każdego opakowania jednostkowego środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu:

1) kopię dokumentu, o którym mowa w ust. 3, albo

2) kopię dokumentu, o którym mowa w ust. 3, przetłumaczonego na język polski, jeżeli dokument ten nie został sporządzony w języku polskim.”;

5. w art.31 pkt 1 lit e) otrzymuje brzmienie:

„e) po upływie terminu jej ważności, z zastrzeżeniem art.24;”

6. w art.33 ust.1 pkt 1 lit f) otrzymuje brzmienie:

„f) któremu upłynął termin ważności, z zastrzeżeniem art.24, lub”;

7. w art.76 ust.1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wprowadza do obrotu lub stosuje środek ochrony roślin po upływie terminu ważności lub niezgodnie z wymaganiami określonymi w art.24, lub”;

8. w art. 76 ust. 1 pkt 5 lit c) otrzymuje brzmienie:

„c) nie przechowuje środków ochrony roślin, którym upłynął termin ważności, z zastrzeżeniem art.24 lub z innych powodów nieprzeznaczonych do zbycia, w wydzielonym i odpowiednio oznaczonym miejscu, lub”.

Art. 2

Do spraw wszczętych po dniu 27 kwietnia 2013 r. a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Ustawa o środkach ochrony roślin z dnia 8 marca 2013 r. wprowadziła dwie zmiany dotyczące rejestracji substancji aktywnych i środków ochrony roślin oraz obrotu środkami ochrony roślin, które niosą ze sobą negatywne skutki dla rolnictwa i gospodarki. Pierwsza zmiana wprowadziła obowiązek tłumaczenia załączników do wniosków o rejestrację na język polski, a druga zmiana zniosła obowiązującą przez wiele lat możliwość dodatkowego atestowania środków, którym upłynął termin przydatności.

Konsekwencje nałożenia obowiązków w zakresie składania wniosków o rejestrację środków ochrony roślin przekładają się na gospodarczo-naukową stronę funkcjonowania rynku rejestracji środków ochrony roślin (śor) w Polsce. Europejski rynek rejestracji środków ochrony roślin podzielony jest na 3 strefy (północną, centralną, południową). Polska działa w strefie centralnej, do której należą m.in. Niemcy, Czechy, Słowenia, Węgry. W każdej ze stref jest jeden kraj wiodący, który posiada najmocniejszą pozycję pod kątem kompetencji ekspertów oceniających wnioski, liczbę rocznych ocen, potencjał badawczy jednostek naukowych. W strefie centralnej Polska ma szansę być jednym z wiodących krajów sprawozdawców. Wprowadzenie przepisów w Ustawie o środkach ochrony roślin dotyczących wymogu tłumaczenia dokumentacji technicznej na język polski oznacza dla podmiotów rejestrujących dodatkowe obostrzenia, które nie występują w innym kraju europejskim (wszystkie państwa członkowskie posługują się dokumentacją techniczną w języku angielskim). Oznacza to, że wnioskodawcy zgłaszający wnioski do rejestracji będą przenosić się do innego kraju europejskiego w strefie. W efekcie Polska nie tylko nie będzie aktywnym uczestnikiem w rejestracji strefowej środków ochrony roślin, ale co więcej zostanie całkowicie wykluczona z procesu zatwierdzania substancji czynnych, ponieważ procesy zostaną przeniesione do innych krajów, np. Niemiec.

Podkreślenia wymaga fakt, że dokumentacja techniczna stanowiąca załączniki do wniosków o zatwierdzenie substancji czynnych oraz zezwoleń dopuszczających do obrotu środków ochrony roślin składa się z ok. 30 do 50 tysięcy stron informacji technicznej, objętej w znacznej części tajemnicą handlową. Tłumaczenie dokumentacji technicznej jest niewykonalne z kilku powodów - jak wskazują przedstawiciele organizacji branżowych. Obowiązek tłumaczenia dokumentacji technicznej na język polski jest czasochłonny - od 2 do 3 lat, jest kosztochłonny - koszt tłumaczenia jednego wniosku to kwota szacunkowo od 1 do 3 mln PLN, a także obarczony wysokim ryzykiem - odpowiedzialność karna za błędy i niezgodności w tłumaczeniu, zapewnienie pełnej zgodności treści tłumaczenia z oryginałem.

Skutkiem obecnych przepisów zawartych w Ustawie jest obniżenie prestiżu Polski w zakresie oceny śor oraz negatywny wpływ na poziom środków budżetowych. Uzyskanie rejestracji

wymaga ponad 100 badań wpływu na środowisko, zdrowie, toksykologicznych etc., a cały proces trwa około 9 lat. Corocznie do budżetu państwa z tytułu badań, oceny i urynkowienia śor wpływa około 25 mln PLN. W Polsce badania w zakresie śor prowadzone są przez specjalistyczne publiczne instytucje naukowe (m.in. Instytut Ochrony Roślin - Państwowy Instytut Badawczy, Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy). Działalność ośrodków naukowych w zakresie oceny śor daje możliwość kształcenia cenionych specjalistów ds. oceny i rejestracji śor, rozwoju badań naukowych w zakresie m.in. bezpieczeństwa stosowania śor, a tym samym budowanie silnej pozycji Polski w strefie centralnej.

Ponadto do budżetu państwa wpływa około 200 mln PLN (z danych Polskiego Stowarzyszenia Ochrony Roślin, dalej „PSOR") z tytułu wpływów z podatku VAT od obrotu śor. Konsekwencje finansowe obowiązujących regulacji przełożą się zatem na budżet państwa oraz bezpośrednio na rolników. Z danych organizacji branżowej PSOR wynika, że szacowana wysokość strat w produkcji roślinnej wyniesie w 2014 roku ponad 2 mln PLN, w 2015 ponad 5 mln PLN, a w 2018 roku blisko 12 mln PLN. Stratami objęta będzie także produkcja zwierzęca przez pogorszenie jakości pasz, komponentów energetycznych pasz m.in. dla trzody chlewnej i drobiu. Wprowadzenie zmian w Ustawie o środkach ochrony roślin spowodowało bowiem zablokowanie procesu rejestracji śor w Polsce co prowadzi do znaczącego pogorszenia ilości i jakości plonów oraz pogorszenia kondycji finansowej rolników.

Jak wskazują ośrodki naukowe wprowadzona zmiana w Ustawie o środkach ochrony roślin nie przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa śor, a może mieć skutek odwrotny. Tłumaczenie całej dokumentacji technicznej generuje zagrożenia pojawienia się błędów, chociażby ze względu na fakt, nie ma polskiej wersji wytycznych dotyczących przygotowywania stosownej dokumentacji. Obowiązek tłumaczenia całej dokumentacji technicznej na język polski stanowi ponadto niepotrzebne obciążenie finansowe i administracyjne dla wnioskodawców. Koszty związane z koniecznością ponoszenia tych nadmiernych wydatków zostaną wliczone w cenę produktu, co może spowodować ograniczenie stosowania śor i napływ do Polski środków pochodzących z niewiadomego źródła. Z uwagi na mniejszą dostępność śor na krajowym rynku (brak rejestracji nowych produktów, wygasanie istniejących zezwoleń), producenci rolni dbając o ochronę plonów, a tym samym i swoich dochodów, mogą sięgać po substancje chemiczne nieznanego pochodzenia nielegalnie oferowane jako środki ochrony roślin.

Projektowana zmiana jest zgodna z regulacjami ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim, z której wynika obowiązek składania organom administracji publicznej oświadczeń woli, podań i innych pism w języku polskim. Przez „inne pisma", o których mowa w ustawie

o języku polskim należy rozumieć pisma inicjujące postępowanie przed organami administracji publicznej lub pisma, których złożenie bezpośrednio aktualizuje po stronie organu obowiązek podjęcia określonej czynności urzędowej. Obowiązek przedkładania organom administracji publicznej oświadczeń woli, podań i innych pism w języku polskim nie dotyczy zatem dokumentów przedkładanych w formie załączników wraz z tymi oświadczeniami woli, podaniami i innymi pismami.

Natomiast konsekwencją zniesienia możliwości atestów środków ochrony roślin, którym upłynął termin ważności, będzie powstanie odpadów niebezpiecznych i konieczność ich utylizacji co negatywnie oddziałuje na środowisko naturalne.

1. AKTUALNY STAN PRAWNY I POTRZEBA NOWELIZACJI

Z przepisów Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego Dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG[1], dalej: „Rozporządzenie dotyczące środków ochrony roślin" lub „Rozporządzenie" wynika, że żądanie przez państwo członkowskie przedłożenia tłumaczenia wniosku na język narodowy lub urzędowy tego państwa nie jest obligatoryjne. Ponadto może dotyczyć wyłącznie wniosków lub dokumentów, które zgodnie z art. 33 ust. 2 Rozporządzenia mieszczą się w zakresie pojęcia „wniosek". Mianowicie, w rozumieniu Rozporządzenia pojęcie wniosku obejmuje:

a) wykaz zamierzonych zastosowań środka w każdej ze stref określonych w załączniku I oraz w państwach członkowskich, w których wnioskodawca złożył wniosek lub zamierza go złożyć;
b) propozycję państwa członkowskiego, od którego wnioskodawca oczekuje oceny wniosku w danej strefie. W przypadku wniosku o zastosowanie w szklarniach, jako środka do zabiegów po zbiorze plonu, stosowania w pustych magazynach i do zaprawiania nasion proponuje się tylko jedno państwo członkowskie, które rozpatruje wniosek uwzględniając wszystkie strefy. W takim przypadku wnioskodawca przesyła pozostałym państwom członkowskim, na żądanie, skróconą lub pełną dokumentację, o której mowa w art. 8.;
c) kopię wszelkich zezwoleń już udzielonych dla tego środka ochrony roślin w państwie członkowskim, w stosownych przypadkach;
d) kopię stanowiska przyjętego przez państwo członkowskie oceniającego równoważność, o którym mowa w art. 38 ust. 2, w stosownych przypadkach.

[1] Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 309/1.

W rezultacie państwo członkowskie może żądać od wnioskodawcy przedłożenia tłumaczenia na język narodowy lub urzędowy wyłącznie wniosku oraz dokumentów wymienionych wyżej w lit. a)- d).

Tymczasem, obowiązująca w Polsce ustawa o środkach ochrony roślin w art. 4 ust. 2 przewiduje obowiązek przedkładania w języku polskim lub w języku polskim i języku angielskim wszelkiej dokumentacji składanej wraz z wnioskami w sprawach zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz w sprawach zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu (śor), pozwoleń na handel równoległy i pozwoleń na prowadzenie badań. Obowiązek ten wykracza poza uregulowanie określone w art. 33 ust. 2 Rozporządzenia.

Projektodawca proponuje zmianę brzmienia art. 4 ust. 2 przedmiotowej ustawy, co pozostaje zgodne z regulacjami zawartymi w Rozporządzeniu. Przeprowadzenie nowelizacji w zakresie zgodnym z Projektem umożliwi przedkładanie dokumentacji składanej z wnioskiem w sprawach zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz w sprawach zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, pozwoleń na handel równoległy i pozwoleń na prowadzenie badań w języku polskim lub w języku angielskim. Jednocześnie wnioskodawcy w dalszym ciągu będą mieli obowiązek składania w języku polskim lub w języku polskim i języku angielskim samych wniosków, natomiast załączniki przedkładane wraz z tymi wnioskami będą mogli, według swojego wyboru, składać w jednym z tych języków.
Należy zaznaczyć, że wszystkie kraje członkowskie UE posługują się dokumentacją techniczną w języku angielskim i w żadnym kraju nie istnieje wymóg składania tej dokumentacji w języku urzędowym danego kraju.

Projekt wprowadza ponadto możliwość przedkładania w języku polskim lub w języku angielskim sprawozdania, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lit. d Rozporządzenia, tj. sprawozdania z oceny dokonanej przez państwo członkowskie, zawierające informację o ocenie i o decyzji w sprawie środka ochrony roślin przedkładanego wraz z wnioskiem składanym w ramach procedury wzajemnego uznawania zezwoleń. Projektowane rozwiązanie ułatwi zainteresowanym podmiotom dopełnienie procedury wzajemnego uznawania zezwoleń.

Zmiana art. 24 przewiduje, że jeżeli wyniki badań środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu, przeprowadzone zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 545/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. wykonującego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących danych dla środków ochrony

roślin, uzasadniają przydatność takiego środka do stosowania po upływie terminu jego ważności, środek ten będzie mógł pozostawać w obrocie i być stosowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłużej jednak niż 12 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności.

W Polsce występuje duża skala zjawiska przeterminowywania się środków ochrony roślin. Do badań, w okresie przed obowiązywaniem Ustawy o środkach ochrony roślin z marca 2013 roku, wpływało rocznie ok. 800 próbek reprezentujących towar o znacznym tonażu i wartości. Badania są prowadzone w specjalistycznym certyfikowanym laboratorium Instytutu Ochrony Roślin – Państwowego Instytutu Badawczego. Po przeprowadzeniu badań przydatności do użycia przeterminowanych produktów, tylko 2-3% z badanych próbek nie uzyskuje ponownego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu handlowego. Oznacza to, że ponad 95% produktów, które mają przeterminowaną datę wciąż jest pełnowartościowymi środkami ochrony roślin. Należy podkreślić, że od początku prowadzenia badań nad przydatnością produktów przeterminowanych, (czyli ponad 40 lat) do dalszego użytkowania nie było ani jednego przypadku strat lub niewłaściwych efektów po zastosowaniu środka, któremu przedłużono ważność.

Konsekwencje zniesienia możliwości atestów środków ochrony roślin, którym upłynął termin przydatności do zastosowania, są następujące:

a. powstawanie odpadów niebezpiecznych;
b. obowiązek wycofania pełnowartościowego produktu z rynku na koszt i odpowiedzialność posiadacza;
c. likwidacja odpadu niebezpiecznego na koszt i odpowiedzialność posiadacza;
d. ryzyko środowiskowe niewłaściwej utylizacji odpadu;
e. niekontrolowane wykorzystanie środków przeterminowanych bez zbadania ich przydatności do użycia.

Wprowadzenie regulacji Ustawą z marca 2013 r uniemożliwiającej przedłużanie przydatności środków ochrony roślin o kolejne 12 miesięcy oznacza wielkie trudności w logistycznym przeprowadzeniu zbiórki tych odpadów, a także nakłada koszty finansowe na sprzedawców i indywidualnych rolników związane z likwidacją odpadu – czyli przeterminowanego śor. Zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, środki ochrony roślin zaliczane są do odpadów w przypadku upływu terminu ich przydatności do właściwego użycia.

Omawiany przepis ma na celu zapobieganie gromadzeniu się przeterminowanych środków ochrony roślin, które wymagają unieszkodliwienia. Przepis ten jest modyfikacją przepisu art. 62 ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

2. PRZEWIDYWANE SKUTKI REGULACJI

Uchwalenie ustawy w brzmieniu zgodnym z Projektem pozwoli wyeliminować ryzyko znacznego utrudnienia lub nawet uniemożliwienia przeprowadzenia procesu rejestracji środków ochrony roślin w Polsce.

Z uwagi bowiem, że tłumaczenie na język polski dokumentacji technicznej przygotowanej w języku angielskim składanej w formie załączników do wniosków byłoby nie tylko niezwykle czasochłonne, ale również kosztochłonne- o ile w ogóle możliwe. Istnieje zatem realne zagrożenie, że Polska będzie mogła być zostać faktycznie wykluczona z rejestracji strefowej i pan-europejskiego procesu rejestracji substancji aktywnych i środków ochrony roślin. Należy pamiętać, że substancje aktywne są dopuszczane na poziomie Unii Europejskiej w trakcie jednego wspólnego dla całej Unii procesu.

Przyjęcie ustawy w brzmieniu zgodnym z Projektem co do zasady nie spowoduje obciążenia budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego. Dla rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 4 ustawy nie jest bowiem niezbędne przetłumaczenie dokumentacji technicznej składanej w formie załączników do tych wniosków. Jedynie w wyjątkowych przypadkach, w szczególności na potrzeby określonego postępowania sądowo-administracyjnego, tłumaczenie załączonej dokumentacji na język polski może okazać się koniecznie. Wówczas tłumaczenie powinno zostać sfinansowane ze środków będących w dyspozycji organu w związku z realizowanymi przez niego działaniami.

Nowelizacja ustawy w zakresie art. 24 wpłynie pozytywnie na przedsiębiorców prowadzących obrót środkami ochrony roślin, tj. na producentów, dystrybutorów i punkty handlowe oraz na użytkowników końcowych, tj. rolników – ograniczy konieczność utylizacji pełnowartościowych, zarówno pod względem chemicznym, jak i pod względem skuteczności środków ochrony roślin. Wprowadzenie zmiany w tym zakresie będzie też znacząco oddziaływało na środowisko naturalne, pozwoli bowiem na zastosowanie środka ochrony roślin zamiast jego utylizację.

3. OŚWIADCZENIE O ZGODNOŚCI PROJEKTU USTAWY Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Przedłożony Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

BIURO ANALIZ SEJMOWYCH
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 20 sierpnia 2014 r.

BAS-WAPEiM-1700/14

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach ochrony roślin (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Artur Dunin)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt przewiduje zmianę przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. poz. 455, ze zm.; dalej: ustawa). Nowelizacja dotyczy dwóch zagadnień.

Pierwszym z nich jest określenie języka, w którym podmioty składają dokumentację w procedurach zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz uzyskiwania zezwoleń i pozwoleń w zakresie środków ochrony roślin. W projekcie przewidziano następujące zmiany:

- dokumentację dołączaną do wniosków w sprawach zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, pozwoleń na handel równoległy i pozwoleń na prowadzenie badań przedkłada się w języku polskim lub angielskim (zmieniany art. 4 ust. 2 ustawy);
- sprawozdanie, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 1107/2009, dotyczące oceny dokonanej przez państwo członkowskie odniesienia, zawierające informację o ocenie i o decyzji w sprawie środka ochrony roślin w procedurze wzajemnego uznawania zezwoleń na wprowadzenie środka ochrony roślin do obrotu przedkłada się w języku polskim lub angielskim (dodany art. 4 ust. 2a ustawy);
- oceny ryzyka wynikające ze stosowania środka ochrony roślin w odniesieniu do zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, opracowane zgodnie z jednolitymi zasadami oceny, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia nr 1107/2009, oraz oceny ryzyka, o których mowa w art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 396/2005, sporządza się w języku polskim lub angielskim (zmieniany art. 7 ust. 5 ustawy);

- oceny i uwagi określone w art. 9 ust. 1 sporządza się w języku polskim lub angielskim (zmieniany art. 9 ust. 2 ustawy).

Przedmiotem drugiego zagadnienia objętego nowelizacją jest wprowadzenie możliwości pozostawienia w obrocie i umożliwienia stosowania środka ochrony roślin po upływie terminu jego ważności, jednak przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy (zmieniany art. 24 ustawy). Warunkiem jest przeprowadzenie badań, których wyniki potwierdzą przydatność do zastosowania środka zgodnie z jego przeznaczeniem. Badania takie przeprowadza się na koszt zainteresowanego podmiotu, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 84 lit. c rozporządzenia nr 1107/2009 (rozporządzenie nr 545/2011).

Pozostałe nowelizowane przepisy ustawy mają na celu uwzględnienie wskazanej wyżej modyfikacji w systemie regulującym obrót środkami ochrony roślin w odniesieniu do:

a) zakazu zbywania środka ochrony roślin oraz składania oferty zbycia takiego środka po upływie terminu jego ważności (art. 31 pkt 1 lit. e ustawy);

b) zastosowania procedury, w oparciu o którą wojewódzki inspektor nakazuje niezwłoczne wycofanie z obrotu środka ochrony roślin lub produktu imitującego taki środek (art. 33 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy);

c) kary grzywny za wprowadzenie do obrotu lub stosowanie środka ochrony roślin po upływie terminu ważności (art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy);

d) kary grzywny za brak przechowywania środków ochrony roślin, którym upłynął termin ważności, lub z innych powodów nieprzeznaczonych do zbycia, w wydzielonym i odpowiednio oznaczonym miejscu (art. 76 ust. 1 pkt 5 lit. c).

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, przy czym w nowelizacji przewidziano, iż do spraw wszczętych po dniu 27 kwietnia 2013 r. a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie stosuje się przepisy nowelizującej ustawy.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Regulacje prawa Unii Europejskiej dotyczące środków ochrony roślin zawarto w następujących aktach prawnych:

a) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającym dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, s. 1, ze zm.; dalej: rozporządzenie nr 1107/2009);

b) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 545/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. wykonującym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących danych dla środków

ochrony roślin (Dz. Urz. UE L 155 z 11.6.2011, s. 67; dalej: rozporządzenie nr 545/2011);

c) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 396/2005 z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniającym dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16.3.2005, s. 1, ze zm; dalej: rozporządzenie nr 396/2005);

d) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, s. 71; dalej: dyrektywa 2009/128/WE).

Rozporządzenie nr 1107/2009 ustanawia przepisy w zakresie udzielania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu w postaci handlowej oraz dotyczące wprowadzania ich do obrotu, stosowania i kontrolowania w Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nr 545/2011 zostało przyjęte przez Komisję na podstawie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 1107/2011. Przedmiotem omawianego aktu jest określenie wymogów dotyczących danych dla środków ochrony roślin – m.in. regulujących podsumowania i wyniki testów i badań, nazwę ich właściciela, nazwisko osoby lub nazwę instytutu, który przeprowadzał testy i badania tych środków. Wymogi te zostały przedstawione w załącznikach analizowanego rozporządzenia.

Rozporządzenie nr 396/2005 określa zharmonizowane przepisy unijne dotyczące najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni.

W dyrektywie 2009/128/WE określono ramy dla osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów poprzez zmniejszenie zagrożenia związanego ze stosowaniem pestycydów i wpływu ich stosowania na zdrowie ludzi i na środowisko, a także poprzez zachęcanie do stosowania integrowanej ochrony roślin oraz alternatywnych podejść i technik, takich jak niechemiczne alternatywy dla pestycydów.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Zgodnie z art. 1 ustawy reguluje ona zadania i właściwość organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych w zakresie wykonania przepisów rozporządzenia nr 1107/2009 oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie przepisów tego rozporządzenia, a także zasady odnoszące się do wskazanych działań w zakresie nieokreślonym w przepisach

rozporządzenia nr 1107/2009 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie przepisów tego rozporządzenia.

3.2. W pierwszej części analizy omówiono projektowane zmiany dotyczące języka składanej dokumentacji. Zgodnie z projektowanym art. 4 ust. 2 ustawy dokumentację dołączaną do wniosków w sprawach zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, pozwoleń na handel równoległy i pozwoleń na prowadzenie badań przedkłada się w języku polskim lub angielskim. Regulacja dotycząca wymogów językowych co do wniosków dotyczących wprowadzenia do obrotu środków ochrony roślin została zawarta art. 33 ust. 5 rozporządzenia nr 1107/2009. W przepisie tym przewidziano, iż w sytuacji gdy zwraca się o to państwo członkowskie, wnioskodawca składa wniosek o zezwolenie lub o zmianę zezwolenia na wprowadzenie do obrotu środka ochrony roślin w językach narodowych lub urzędowych tego państwa członkowskiego lub w jednym z tych języków.

Po pierwsze, należy zauważyć, że wskazany przepis rozporządzenia nr 1107/2009 dotyczy jedynie środków ochrony roślin i nie odnosi się do substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków – ma zatem węższy zakres zastosowania niż projektowany art. 4 ust. 2 ustawy. Regulacje dotyczące wniosków w sprawie substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków zawarto bowiem w art. 7 i art. 8 rozporządzenia nr 1107/2009 i nie odnoszą się one kwestii językowych.

Ponadto, aby dokonać wykładni projektowanego art. 4 ust. 2 ustawy niezbędnym jest ustalenie znaczenia użytego w przepisie pojęcia wniosek. Zostało ono zdefiniowane w art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009, ustawa nie zawiera w tym zakresie pojęć autonomicznych. Zakres dokumentacji dołączanej do wniosku, o której mowa w projektowanym art. 4 ust. 2 ustawy, określono natomiast w art. 33 ust. 3 rozporządzenia 1107/2009, również w tym przypadku przepis rozporządzenia znajduje zastosowanie w odniesieniu do ustawy.

Tym samym należy stwierdzić, że zmieniany art. 4 ust. 2 ustawy, dotyczący dokumentacji dołączanej do wniosków, nie jest przepisem objętym zakresem zastosowania art. 33 ust. 5 rozporządzenia nr 1107/2009. Wskazany przepis rozporządzenia dotyczy wyłącznie języka, w którym powinny być składane wnioski, nie określa natomiast, w jakim języku powinna zostać złożona uzupełniająca wniosek dokumentacja. Tymczasem projektowany art. 4 ust. 2 ustawy dotyczy wyłączenie języka dokumentacji uzupełniającej wniosek.

Wprowadzany art. 4 ust. 2a ustawy określa kwestię języka sprawozdań składanych w trybie art. 42 ust. 1 lit d rozporządzenia nr 1107/2009. Sprawozdanie jest dołączane do wniosku w sprawie wzajemnego uznawania zezwoleń na wprowadzenie do obrotu środka ochrony roślin w państwie członkowskim w sytuacji, w której takie zezwolenie zostało już wydane

w innym państwie członkowskim. Projektowany przepis dotyczy języka sprawozdań zawierających informację o ocenie i o decyzji państwa członkowskiego w sprawie środka ochrony roślin. Przepisy dotyczące wzajemnego uznawania zezwoleń, zawarte w art. 40-42 rozporządzenia nr 1107/2009 nie regulują kwestii języka, w którym przedkładane powinny być sprawozdania. W art. 42 ust. 3 tego rozporządzenia zawarto regulację, zgodnie z którą wnioskodawca składa wniosek (o uznanie zezwolenia) w językach narodowych lub urzędowych państwa członkowskiego, w którym złożony zostanie wniosek lub w jednym z tych języków, jeśli państwo tego zażąda. Przepis ten dotyczy jedynak jedynie wniosku o uznanie zezwolenia, tymczasem wprowadzany art. 4 ust. 2a ustawy odnosi się do jednego z dokumentów dołączanych do wniosku.

Zmieniany art. 7 ust. 5 ustawy dotyczy języka sporządzanych ocen ryzyka w procedurze zezwolenia na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin. Kwestię tę reguluje art. 29 ust. 6 rozporządzenia nr 1107/2009 określający jednolite zasady dokonywania oceny ryzyka środków ochrony roślin. Wskazany przepis rozporządzenia odsyła do aktów przyjętych zgodnie z procedurą doradczą i dotyczy rozporządzenia Komisji (UE) nr 546/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. wykonującego rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do jednolitych zasad oceny i udzielania zezwolenia na środki ochrony roślin (Dz. Urz. UE L 155 z 11.6.2011, s. 127). Przepisy wskazanych aktów nie regulują kwestii językowych zawartych w nowelizowanym art. 7 ust. 5 ustawy, podobnie jak art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 396/2005, do którego odwołuje się również analizowany przepis.

Zmieniany art. 9 ust. 2 ustawy dotyczy języka sporządzania ocen i uwag w procedurze rozpatrywania wniosków w sprawach zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków, zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu lub pozwoleń. Zgodnie z art. 9 ustawy minister właściwy do spraw rolnictwa może wystąpić do określonego na podstawie tego przepisu podmiotu lub odpowiedniego organu, o opracowanie oceny, o której mowa w art. 11 ust. 2 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, lub uwag, które należy uwzględnić w tej ocenie. Przepisy wskazanych aktów nie regulują kwestii językowych zawartych w nowelizowanym artykule.

3.3. W drugiej części analizy przedstawiono projektowane zmiany w zakresie terminu ważności środków ochrony roślin. Zmieniany art. 24 ustawy wprowadza możliwość pozostawienia w obrocie i umożliwienia stosowania środka ochrony roślin po upływie terminu jego ważności, przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy. Zarówno regulacje rozporządzenia nr 1107/2009 jak i rozporządzenia nr 545/2011 nie odnoszą się do problematyki pozostawienia w obrocie środka ochrony roślin i umożliwienia jego stosowania

po upływie terminu jego ważności. Określają one bowiem ogólne warunki, jakie spełniać muszą środki, aby pozostawać w obrocie.

Zmieniany art. 33 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy dotyczy procedury wycofania z obrotu środka ochrony roślin, któremu upłynął termin ważności, wprowadzając zastrzeżenie, iż nie dotyczy to sytuacji, gdy środek pozostaje w obrocie zgodnie z projektowanym art. 24 ustawy. Wskazany przepis jest zgodny z art. 72 rozporządzenia nr 1107/2009, w którym zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia przepisów dotyczących sankcji mających zastosowanie do naruszeń tego aktu i podjęcia środków niezbędnych do zapewnienia ich wprowadzenia w życie. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Przepis powyższy nakłada na państwa członkowskie obowiązek niezwłocznego powiadomienia Komisji o tych regulacjach i wszelkich wprowadzanych w nich zmianach.

Zmieniany art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy dotyczy kary grzywny nakładanej na podmioty wprowadzające do obrotu lub stosujące środek ochrony roślin po upływie terminu ważności, wprowadzając zastrzeżenie analogiczne do przedstawionego w poprzednim akapicie. Przepis ten jest zgodny z art. 73 rozporządzenia nr 1107/2009, według którego udzielenie zezwolenia i wszelkie inne środki podjęte zgodnie z tym aktem pozostają bez uszczerbku dla ogólnej odpowiedzialności cywilnej i karnej w państwach członkowskich producenta oraz, w stosownych przypadkach, osoby odpowiedzialnej za wprowadzanie do obrotu lub stosowanie środka ochrony roślin.

Zmieniany art. 76 ust. 1 pkt 5 lit. c ustawy odnosi się do podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu. Przewiduje karę grzywny wobec tych podmiotów, które nie przechowują środków ochrony roślin, którym upłynął termin ważności, lub z innych powodów nieprzeznaczonych do zbycia, w wydzielonym i odpowiednio oznaczonym miejscu. Nowelizacja wprowadza zastrzeżenie analogiczne do przedstawionych w poprzednich akapitach. Analizowana regulacja jest zgodna z art. 17 dyrektywy 2009/128/WE. W przepisie tym przewidziano, iż państwa członkowskie określają sankcje, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych zgodnie z dyrektywą, i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane powinny być sankcje skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Wskazana regulacja nakłada również na państwa członkowskie obowiązek powiadomienia Komisji o wykonujących przepisach do dnia 26 listopada 2012 r. oraz bezzwłocznego zawiadomienia o wszelkich późniejszych zmianach. Zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, by poniższe

czynności użytkowników profesjonalnych [1] i, w stosownych przypadkach, dystrybutorów[2] nie stwarzały zagrożenia dla zdrowia ludzi lub dla środowiska:
a) przechowywanie pestycydów, postępowanie z pestycydami, rozcieńczanie i mieszanie pestycydów przed ich stosowaniem;
b) postępowanie z opakowaniami i pozostałościami pestycydów;
c) utylizacja mieszanek pozostałych w zbiorniku po użyciu;
d) czyszczenie sprzętu po użyciu;
e) odzyskiwanie lub utylizacja pozostałości pestycydów i ich opakowań zgodnie z prawodawstwem Wspólnoty w dziedzinie odpadów.
Ponadto, w ust. 3 wskazanego przepisu przewidziano, iż państwa członkowskie powinny zapewnić, aby obiekty przechowywania pestycydów przeznaczonych do stosowania profesjonalnego były skonstruowane w sposób uniemożliwiający niepożądane uwolnienie pestycydów. Szczególną uwagę należy przywiązać do ich lokalizacji i rozmiaru oraz materiałów budowlanych.

Przyjęcie projektowanej regulacji spowoduje konieczność notyfikacji Komisji przez Radę Ministrów zmian dokonanych w ustawie w odniesieniu do art. 33 ust. 1 pkt 1 lit. f oraz art. 76 ust. 1 pkt 5 lit. c tego aktu. Obowiązek notyfikacji nie będzie miał wpływu na procedurę ustawodawczą.

4. Konkluzja

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach ochrony roślin jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

[1] Użytkownik profesjonalny – każda osoba, która stosuje pestycydy w toku swej działalności zawodowej, w tym operatorzy, technicy, pracownicy i osoby samozatrudnione, zarówno w sektorze rolnym, jak i w innych sektorach (art. 3 pkt 1 dyrektywy 2009/128/WE).

[2] Dystrybutor – każda osoba fizyczna lub prawna, która udostępnia pestycydy na rynku, w tym hurtownie, placówki sprzedaży detalicznej, sprzedawcy i dostawcy (art. 3 pkt 2 dyrektywy 2009/128/WE).

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

058892
BIURO ANALIZ SEJMOWYCH
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 20 sierpnia 2014 r.

BAS-WAPEiM-1701/14

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o środkach ochrony roślin (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Artur Dunin) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt przewiduje zmianę przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. poz. 455, ze zm.; dalej: ustawa). Nowelizacja dotyczy dwóch zagadnień. Pierwszym z nich jest określenie języka, w którym podmioty składają dokumentację w procedurach zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz uzyskiwania zezwoleń i pozwoleń w zakresie środków ochrony roślin. Przedmiotem drugiego zagadnienia objętego nowelizacją jest wprowadzenie możliwości pozostawienia w obrocie środka ochrony roślin i umożliwienia jego stosowania po upływie terminu ważności, jednak przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy

Przedmiot projektu ustawy jest objęty prawem Unii Europejskiej. Regulacje dotyczące środków ochrony roślin zawarto w następujących aktach prawnych:

a) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającym dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, s. 1, ze zm.);

b) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 545/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. wykonującym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących danych dla środków ochrony roślin (Dz. Urz. UE L 155 z 11.6.2011, s. 67);

c) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 396/2005 z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniającym dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16.3.2005, s. 1, ze zm);

d) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, s. 71).

Przedmiot projektu ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Przyjęcie projektowanej regulacji spowoduje konieczność notyfikacji Komisji przez Radę Ministrów zmian dokonanych w ustawie w odniesieniu do art. 33 ust. 1 pkt 1 lit. f oraz art. 76 ust. 1 pkt 5 lit. c tego aktu. Obowiązek notyfikacji nie będzie miał wpływu na procedurę ustawodawczą.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o środkach ochrony roślin **nie jest projektem ustawy wykonującej** prawo Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

BSA III-021-254/14

Warszawa, dnia 4 sierpnia 2014 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L. dz. .....
Data wpływu 05.08.2014 r.

Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 28 lipca 2014 r., GMS-WP-173-168/14 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 pkt 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 499) nie uznaje za celowe opiniowania ***poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach ochrony roślin.***

Z poważaniem

Prof. dr hab. Małgorzata GERSDORF

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 1.08. 2014 r.

PG VII G 025-231/14

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. .....

Data wpływu 04.08.2014 r.

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 28 lipca 2014 r., nr GMS-WP-173-168/14, dotyczącego poselskiego ***projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach ochrony roślin,*** przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że w zakresie odnoszącym się do obszaru działania i zadań prokuratury nie wnoszę uwag do projektu.

Z poważaniem

w.z. PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Marek Jamrogowicz